A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. május 18. *

A C-221/04. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2004. május 27-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: G. Valero Jordana és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Spanyol Királyság** (képviseli: F. Díez Moreno, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Kūris (előadó) és G. Arestis bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. december 1-jei tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. december 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Spanyol Királyság – mivel Castilla y León tartomány hatóságai engedélyezik hurokcsapdák elhelyezését több magántulajdonban lévő vadászterületen – nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o., a továbbiakban: irányelv) 12. cikkének (1) bekezdéséből és VI. mellékletéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 2. cikkének (1) bekezdése szerint az irányelv célja, hogy „a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelmével hozzájáruljon a biológiai sokféleség biztosításához a Szerződésben érintett tagállamok európai területén belül".

3 Az irányelv 12. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok természetes elterjedési területükön való szigorú védelmének érdekében, megtiltva az alábbiakat:

a) e fajok vadon befogott példányainak szándékos befogásának vagy megölésének bármely formája [helyesen: e fajok természetben előforduló példányainak bármely módon történő szándékos befogása vagy megölése];

[...]"

4 Az irányelv „Közösségi jelentőségű, szigorú védelmet igénylő állat- és növényfajok" című IV. mellékletének „Állatok" című a) pontjában található a *Lutra lutra* (a továbbiakban: vidra).

5 Az irányelv „Állatok befogásának, megölésének és szállításának tiltott módszerei és eszközei" című VI. melléklete emlősökre vonatkozó a) pontjában a „nem szelektív eszközök" között szerepel a „működése vagy felhasználása körülményei folytán nem szelektív csapda".

6 Az irányelv 15. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az V. melléklet a) pontjában felsorolt vadon élő állatfajok befogása és megölése, továbbá – a 16. cikkel összhangban – a IV. melléklet a) pontjában felsorolt fajok befogására, fogva tartására vagy megölésére vonatkozó eltérések tekintetében a tagállamok megtiltják minden olyan nem szelektív módszer használatát, amely az érintett fajok populációinak helyi eltűnéséhez vagy komoly megzavarásához vezethet, különös tekintettel az alábbiakra:

a) az állatok befogásának és megölésének a VI. melléklet a) pontjában felsorolt módszerei;

[...]"

7 Az irányelv 16. cikke előírja:

„Amennyiben nincs más megfelelő megoldás és az eltérés megengedése nem befolyásolja hátrányosan az érintett fajok populációi kedvező védettségi állapotának

fenntartását az elterjedési területükön, a tagállamok engedélyezhetik a 12., 13., 14. cikkben, valamint a 15. cikk a) és b) pontjában foglalt rendelkezésektől való eltérést az alábbiak érdekében:

[...]

b) termést, állatállományt, erdőt, halastavat, vizeket és más típusú, tulajdont érintő súlyos károk megelőzése;

[...]"

Tényállás és a pert megelőző eljárás

8 Egy 2000-ben érkezett panasz következtében a Bizottság 2001. április 19-én felszólító levelet intézett a Spanyol Királysághoz, amelyben azt állította, hogy ez a tagállam nem teljesítette az irányelv 12. cikkéből és VI. mellékletéből eredő kötelezettségeit, mivel hurokcsapdák kihelyezését engedélyezte olyan vadászterületen, ahol előfordulnak az irányelv II. és IV. mellékletében említett bizonyos állatfajok. A spanyol hatóságok erre 2001. június 29-én részletes levélben válaszoltak.

9 Mivel 2001-ben a hurokcsapdák kihelyezésének engedélyezésére vonatkozó két újabb panaszt kapott, a Bizottság 2001. december 21-én kiegészítő jellegű felszólító levelet küldött a spanyol hatóságoknak, amelyre ez utóbbiak 2002. február 25-én válaszoltak.

10 Mivel úgy ítélte meg, hogy továbbra is fennáll az irányelvből eredő kötelezettségszegés, a Bizottság 2003. április 3-án a nem szelektív vadászati módszernek minősülő hurokcsapdák különböző vadászterületekre való kihelyezése spanyol hatóságok által történt engedélyezésére vonatkozó, indokolással ellátott véleményt küldött a Spanyol Királyságnak. Felszólította e tagállamot, hogy a vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belül fogadja el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az ebben foglaltaknak.

11 2003. július 15-i válaszlevelében a spanyol kormány azt állította, hogy a Bizottság megsértette az EK 226. cikk rendelkezéseit, mivel az indokolással ellátott véleményben egy olyan, 2002. december 13-i engedélyre hivatkozott, amely nem szerepelt sem az első felszólító levélben, sem pedig a kiegészítő jellegű felszólító levélben. Továbbá a spanyol kormány ismét vitatta a Bizottság által felhozott kifogásokat.

12 Mivel úgy ítélte meg, hogy a Spanyol Királyság továbbra sem teljesítette az irányelvből eredő bizonyos kötelezettségeit, a Bizottság benyújtotta a jelen keresetet.

13 A jelen kereset három, rókák hurokcsapdával történő vadászatát lehetővé tévő, Castilla y Léon hatóságai által 2000. január 10-én, 2001. május 24-én, illetve 2002. december 13-án kiadott engedélyre (a továbbiakban: vitatott engedélyek) vonatkozik. A vitatott engedélyek két vadászterületet érintenek (a továbbiakban: érintett területek), nevezetesen a 2001. május 24-i engedély az Ávila megyében Mediana de la Voltoya településnél található AV-10.198 területet, a 2000. január 10-i, illetve a 2002. december 13-i engedély a Salamanca megyében Aldeanueva de la Sierra településhez tartozó SA-10.328 területet.

A kereset elfogadhatóságáról

14 A spanyol kormány két elfogadhatatlansági kifogást hoz fel. Az első a kereset tárgyának módosításán, másodlagosan pedig ennek pontatlanságán, a második pedig a kereset kellő indokolásának hiányán alapul.

A kereset tárgyának módosítására alapított kifogásról

15 A spanyol kormány elsődlegesen azt állítja, hogy a Bizottság a kereset benyújtását követően módosította annak tárgyát, azt állítva, hogy az irányelvet nem megfelelően ültették át, míg a korábbi levélváltások során csak az irányelv vitatott engedélyek kiadása általi megsértését rótta fel a Spanyol Királyságnak.

16 A Bizottság szerint téves állításról van szó, mivel a kötelezettségszegés megállapítása iránt benyújtott kereset tárgya kizárólag a szóban forgó engedélyek kifogásolása volt.

17 Az ügy irataiból kiderül, hogy az irányelv nem megfelelő átültetését érintő vita alapját a spanyol kormány ellenkérelmében megfogalmazott azon álláspontja alkotja, amely a vitatott engedélyeket az irányelvben előírt eltérésekkel indokolja.

18 Meg kell állapítani, hogy a jelen kereset tárgya nem az irányelv spanyol jogba történő esetlegesen nem megfelelő átültetése, hanem az irányelv állítólagos megsértése a vitatott engedélyek kiadása által. Következésképpen ezt az elsődlegesen hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

19 Másodlagosan a spanyol kormány azt állítja, hogy a Bizottság nem határozta meg kellő pontossággal a kereset tárgyát. E tekintetben a spanyol kormány öt érvre hivatkozik.

20 Első érvével a spanyol kormány azt kifogásolja, hogy a kereset tárgya a 2001. május 24-i és a 2002. december 13-i engedélyekre is kiterjed. Egyfelől ugyanis a 2001. május 24-i engedélyt a hatáskörrel rendelkező hatóságok 2001. május 29-én visszavonták, következésképpen ez elveszítette jogerejét és érvényességét. Másfelől, a 2002. december 13-i engedélyt az indokolással ellátott véleményben említették először, így a spanyol kormánynak nem volt lehetősége észrevételei megtételére.

21 A Bizottság ezzel szemben először is azt állítja, hogy a spanyol kormány nem bizonyította, hogy a 2001. május 24-i engedélyt visszavonták. A Bizottság szerint ez az engedély bizonyítja a hurokcsapdával történő vadászat engedélyek kiadásának közigazgatási gyakorlatát olyan vadászterületeken, ahol a vidra előfordul, és ezért figyelembe kell ezt venni, még akkor is, ha az engedély csak nagyon rövid időre szólt. Ami a 2002. december 13-i engedélyt illeti, azt a 2000. január 10-i engedély meghosszabbításaként kérelmezték és adták ki.

22 Emlékeztetni kell arra, hogy az EK 226. cikk második bekezdésének szövegéből az következik, hogy a Bizottság csak akkor nyújthat be a Bírósághoz kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet, ha a szóban forgó tagállam nem teljesítette az indokolással ellátott véleményben foglaltakat a véleményben a Bizottság által e célból megállapított határidőn belül (lásd különösen a C-362/90. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-2353. o.] 9. pontját és a C-525/03. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2005. október 27-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9405. o.] 13. pontját).

23 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kötelezettségszegés fennállását a tagállamnak az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő leteltének időpontjában fennálló helyzete alapján kell megítélni (lásd különösen a fent

hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 1992. március 31-én hozott ítélet 10. pontját, a C-173/01. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2002. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6129. o.] 7. pontját, a C-114/02. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-3783.o.] 9. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 2005. október 27-én hozott ítélet 14. pontját).

24 A jelen ügyben úgy tűnik, hogy a 2001. május 24-i engedélyt rövid időre, 2001. június 15-i lejárattal adták ki, az tehát jóval az indokolással ellátott vélemény elküldése előtt lejárt.

25 Márpedig nem került bizonyításra, hogy a szóban forgó engedély az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejárta után is joghatásokat fejtett ki.

26 Következésképpen a kereset a 2001. május 4-én kiadott engedélyre vonatkozó részében elfogadhatatlan.

27 A 2002. december 13-i engedély vonatkozásában kell megállapítani, hogy ezt a 2000. január 10-i engedély meghosszabbításaként adták ki.

28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a jogvita tárgya az indokolással ellátott vélemény után bekövetkezett tényekre is kiterjedhet, ha ezek ugyanolyan jellegűek, és ugyanazt a magatartást valósítják meg, mint a véleményben említett tények (ebben az értelemben lásd a 42/82. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1983. március 22-én hozott ítélet [EBHT 1983., 1013. o.] 20. pontját és a 113/86. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1988. február 4-én hozott ítélet [EBHT 1988., 607. o.] 11. pontját).

29 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a 2002. december 13-i engedély ugyanolyan jellegű, mint a 2000. január 10-i engedély, amelynek vonatkozásában az előbbi meghatározza a hurokcsapda használatának és kihelyezésének feltételeit, nem módosítván értelmét és terjedelmét, és hogy a két engedély kiadása ugyanazt a magatartást valósítja meg. Következésképpen az a körülmény, hogy a szóban forgó 2002. december 13-i engedélyt a Bizottság példaképpen említette az indokolással ellátott véleményben, és hogy ezt megismételte a jelen keresetben, nem fosztotta meg a Spanyol Királyságot az EK 226. cikk által ráruházott jogoktól. Ezért a szóban forgó engedély szabályosan a kereset tárgyának részét alkotja.

30 Második érvével a spanyol kormány azt állítja, hogy a Bizottság nem határozta meg konkrétan azokat a kötelezettségeket, amelyeket a Spanyol Királyság nem teljesített.

31 A Bizottság keresetéből azonban nyilvánvalóan kiderül, hogy az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjából és VI. mellékletéből eredő konkrét kötelezettségszegést rója fel a Spanyol Királyságnak, nevezetesen az ezen irányelv a IV. mellékletének a) pontjában felsorolt állatfajok, köztük a vidra, természetes elterjedési területükön való szigorú védelme e fajok példányai szándékos befogása vagy megölése bármely formájának megtiltásával történő létrehozása kötelezettségének, másfelől pedig minden működése vagy felhasználása körülményei folytán nem szelektív módszer használata megtiltása kötelezettségének nem teljesítését. Következésképpen a Spanyol Királyság tudatában volt azon kötelezettségeknek, amelyek nem teljesítését felrótták neki.

32 Harmadik és negyedik érvével a Spanyol Királyság azt rója fel a Bizottságnak, hogy leszűkítette a kereset tárgyát. A pert megelőző eljárás során ugyanis a Bizottság egyrészt a vidra védelmén kívül öt másik állatfaj védelmére, másrészt pedig nemcsak a hurokcsapdára, hanem több vadászati eszközre is hivatkozott.

33 Emlékeztetni kell arra, amint arra a Bizottság is joggal hivatkozott, hogy a Bíróság már megállapította, hogy a peres eljárás szakaszában a kereset tárgya leszűkíthető (ebben az értelemben lásd különösen a C-279/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1997. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-4743. o.] 24. és 25. pontját, a C-52/00. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2002. április 25-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-3827. o.] 44. pontját és a C-139/00. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 11-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6407. o.] 18. és 19. pontját, valamint a C-433/03. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2005. július 14-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6985. o.] 28. pontját). Következésképpen a Bizottság keresetében leszűkíthette a kötelezettségszegések tárgyát a pert megelőző eljárás során említett fajok, illetve vadászati eszközök egyikére.

34 Ötödik érvével a spanyol kormány azt állítja, hogy a Bizottság a pert megelőző eljárást a kötelezettségszegés fokozatosan történő meghatározásának eszközeként használta. Márpedig az ilyen eljárás szerinte a jogbiztonság és a védelemhez való alapvető jog elvének megsértését jelenti.

35 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez az érv egyrészt a kereset tárgyának leszűkítésére hivatkozik, másrészt pedig arra, hogy a felszólító levél nem tartalmazott elégséges olyan elemet, amely a Szerződés megsértése miatti eljárás megindítását indokolta volna.

36 Mindezen elemek azonban nem alkalmasak arra, hogy kétségessé tegyék a kereset elfogadhatóságát. Egyrészt ugyanis a Bizottság jogosult volt a kereset tárgyának leszűkítésére a peres eljárás szakaszában, amint az a jelen ítélet 33. pontjában is megállapításra került. Másrészt, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a pert megelőző eljárásnak az a célja, hogy az illető tagállam számára egyrészt alkalmat biztosítson a közösségi jogból eredő kötelezettségei teljesítésére, másrészt pedig a Bizottság által megfogalmazott kifogások elleni védekezése alapjául szolgáló jogalapjai hatékony érvényesítésére (lásd a C-117/02. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5517. o.] 53. pontját). Egyébiránt a felszólításnak nem kell olyan szigorú pontossági követelményeknek

megfelelnie, mint az indokolással ellátott véleménynek, mivel a felszólítás szükségszerűen a kifogások első tömör összefoglalása (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 1997. szeptember 16-án hozott ítélet 15. pontját).

37 Amint arra a főtanácsnok is emlékeztetett indítványának 24. pontjában, ha igaz az, hogy a felszólító levél célja a jogvita tárgyának körülhatárolása, akkor a Bizottságnak az indokolással ellátott véleményben pontosan meg kell határoznia azokat a kifogásokat, amelyekre nagyobb általánosságban már a felszólító levélben hivatkozott. Ez azonban nem akadályozza meg a jogvita tárgyának leszűkítését, sem pedig annak olyan későbbi intézkedésekre való kiterjesztését, amelyek lényegében a felszólító levélben kifogásolt intézkedésekkel azonosak.

A kereset elégtelen indokolására alapított elfogadhatatlansági kifogásról

38 A spanyol kormány által hivatkozott második elfogadhatatlansági kifogás egyrészt a Bíróság eljárási szabályzata 38. cikke 1. §-a c) pontjának megsértésén, másrészt a kereset elégtelen indokolásán és az állítólagos kötelezettségszegések bizonyítékainak hiányán alapul.

39 Az első pont tekintetében meg kell állapítani, hogy a kereset eleget tesz az eljárási szabályzat 38. cikke 1. §-a c) pontja követelményeinek, a jogvita tárgyát és a hivatkozott jogalapok rövid ismertetését illetően.

40 A második pont tekintetében meg kell állapítani, amint arra a Bizottság is rámutat, hogy az ilyen kifogást a kereset érdemi vizsgálata során kell megfogalmazni. Következésképpen ezt az elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

41 A fentiekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a kereset a 2001. május 24-i, az Ávila megyében Mediana de la Voltoya településen található AV-10.198 vadászterületre vonatkozó engedély tekintetében elfogadhatatlan, a többi részében pedig elfogadható.

A kereset megalapozottságáról

42 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a 2002. december 13-i, a Salamanca megyében Aldeanueva de la Sierra településen található SA-10.328 vadászterületre (a továbbiakban: érintett terület) vonatkozó engedélyt (a továbbiakban: vitatott engedély) a spanyol hatóságok az irányelvvel ellentétesen adták-e ki.

43 A Bizottság két kifogást hoz fel keresete alátámasztására. Először, a hurokcsapdák használatának engedélyezése az érintett területen a vidra szándékos befogásával vagy megölésével jár, ami ellentétes az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával. Másodszor, a Bizottság azt állítja, hogy a Spanyol Királyság az irányelv VI. mellékletének a) pontját is megsértette, mivel a szóban forgó engedély működése vagy felhasználása körülményei folytán nem szelektív eszközre vonatkozik.

Az irányelv VI. melléklete a) pontjának megsértésére alapított kifogásról

44 Második kifogásában, amelyet elsőként célszerű vizsgálni, a Bizottság azt állítja, hogy a hurokcsapda használatának engedélyezése az irányelv VI. melléklete a) pontja megsértésének minősül, mivel működése vagy felhasználása körülményei folytán nem szelektív eszközről van szó.

45 Az irányelvből kiderül, hogy az állatok befogásának és megölésének a VI. melléklet a) pontjában felsorolt módszerei és eszközei kizárólag az irányelv 15. cikkében felsorolt esetekben tiltottak, mivel ez az egyetlen cikk hivatkozik a szóban forgó mellékletre.

46 E rendelkezésből kiderül, hogy tilos a nem szelektív eszközök használata, különösen az irányelv VI. mellékletének a) pontjában felsorolt eszközöké, az ezen irányelv V. mellékletének a) pontjában felsorolt vadon élő állatfajok befogása és megölése céljából, továbbá azokban az esetekben, amikor – a 16. cikkel összhangban – eltéréseket alkalmaznak, a IV. melléklet a) pontjában felsorolt fajok befogására, fogva tartására vagy megölésére.

47 Meg kell állapítani, hogy a vitatott engedélyt a róka vadászatára adták ki, amely faj nem szerepel sem az irányelv IV. mellékletének a) pontjában, sem pedig V. mellékletének a) pontjában. Ebből következik, hogy a jelen ügyben nem lehet a nem szelektív vadászati eszközök tilalmára hivatkozni a spanyol hatóságokkal szemben. Következésképpen az irányelv VI. melléklete a) pontjának megsértésére vonatkozó kifogást el kell utasítani.

Az irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított kifogásról

48 Emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmében a tagállamok kötelesek megtenni a szükséges intézkedéseket a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok természetes elterjedési területükön való szigorú védelmének érdekében. E rendszernek a rendelkezés értelmében e fajok példányai szándékos befogásának vagy megölésének bármely formáját meg kell tiltania.

49 A Bizottság által előadott kifogás megalapozottságának értékeléséhez egyrészt azt kell megvizsgálni, hogy található-e vidra az érintett területen, másrészt pedig azokat a feltételeket kell meghatározni, amelyek mellett e faj befogása vagy megölése szándékosnak minősül.

A vidra előfordulásáról az érintett területen

– A felek érvei

50 Először, a Bizottság azt állítja, hogy a spanyol kormány az indokolással ellátott véleményre adott válaszában elismerte, hogy a vidra előfordul az érintett területen, mivel e válaszában azt nyilatkozta, hogy a vidra Castilla y Léon szinte egész területén előfordul.

51 Másodszor, a vidra előfordulását a „Natura 2000" azon tudományos dokumentumai is megerősítik, amelyeket a Spanyol Királyság küldött meg a Bizottságnak Quilamas (Salamanca) és Encinares de los ríos Adaja y Voltoya (Ávila) helyek vonatkozásában, mivel Quilamas területe az érintett területtel szomszédos.

52 Harmadszor, a vidra élőhelyéhez nélkülözhetetlen folyóvizek keresztülhaladnak e területen.

53 Végül, a vidra spanyolországi helyzetéről szóló monográfia is megerősíti, hogy ez a faj előfordul az érintett területen.

54 Minderre figyelemmel a Bizottság úgy véli, hogy ha a spanyol kormány azt állítja, hogy az érintett területen a vidra nem fordul elő, akkor ezt egy, a helyszínen készített tanulmány előterjesztésével kell bizonyítania.

55 A spanyol kormány azt állítja, hogy az érintett területen a vidra nem fordul elő. A Bizottság által felhozott első érvre adott válaszként rámutat, hogy valamely meghatározott faj adott területen való előfordulásának elismerése nem azt jelenti, hogy ez a faj a terület valamennyi élőhelyén jelen van.

56 A spanyol kormány azt is hangsúlyozza, hogy a folyóvizek nélkülözhetetlenek a vidra élőhelyéhez, ugyanakkor az érintett terület se nem parti terület, se nem valamely folyóhoz közel eső terület. Hozzáfűzi, hogy a területet átszelő kisebb folyók és patakok időszakosak, nyáron kiszáradnak.

57 Szerinte ezenkívül a Bizottság által készített monográfia is elismeri, hogy az érintett területen a vidra nem fordul elő.

58 Végül, a spanyol kormány úgy ítéli meg, hogy a vidra előfordulása az érintett területen csak valószínűsíthető, és a Bizottság nem bizonyította ezt az előfordulást, mivel e tekintetben nem szolgáltatott – sem közvetlen, e faj egyedeinek befogásáról, sem pedig közvetett, nyomaik jelenlétéről tanúskodó – bizonyítékot.

– A Bíróság álláspontja

59 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EK 226. cikk alapján benyújtott tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretén belül a Bizottság feladata, hogy az állítólagos kötelezettségszegés fennállását bizonyítsa, anélkül hogy bármiféle vélelemre támaszkodhatna (lásd ebben az értelemben különösen a Bíróság C-96/81. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 1982. május 25-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 1791. o.] 6. pontját, a C-194/01. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-4579.o.] 34. pontját és a C-6/04. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2005. október 20-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-9017. o.] 75. pontját).

60 A „Natura 2000" tudományos dokumentumai tekintetében meg kell állapítani, hogy – amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 71. pontjában – ezek Quilamas területére vonatkoznak, amelynek kiterjedése több mint 10 000 hektár. Az igaz, hogy az érintett terület északnyugat felől közvetlenül határos ezzel a területtel. Ugyanakkor tény, hogy a szóban forgó terület legfontosabb folyóvizei – többek között az Arroyo de las Quilamas – délkelet felé folynak, és az érintett területtől több száz méter magas dombság választja el ezeket. Ebből következően nem valószínű, hogy a Quilamas területének vízrajzi hálózatában élő populációkból származó vidrák átmennek az érintett területre.

61 Másfelől, amint arra a spanyol kormány is rámutatott, és e tekintetben a Bizottság sem mondott ellent, bár a folyóvizek nélkülözhetetlenek a vidra élőhelyéhez, az érintett területen áthaladó, vagy annak közelében található folyóvizek időszakos jellegűek.

62 Végül, a Bizottság által készített monográfia tekintetében meg kell állapítani, hogy ez ellentmondó utalásokat tartalmaz, így ebből egyáltalán nem derül ki bizonyossággal, hogy a vidra előfordul az érintett területen.

63 A fentiekből következik, hogy a Bizottság jogi szempontból nem bizonyította kellőképpen a vidra előfordulását az érintett területen, a szolgáltatott bizonyítékok legfeljebb csak az előfordulás lehetőségére utalnak.

A vidra befogásának szándékosságáról

– A felek érvei

64 A Bizottság azt állítja, hogy a vidra befogása nem tekinthető véletlenszerűnek, és ezért teljesül a szándékosságnak az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt feltétele akkor, ha a spanyol hatóságok, bár tudnak a vidra jelenlétéről a területen, a róka vadászata céljából olyan nem szelektív befogási módszert engedélyeznek, amely alkalmas arra, hogy a vidrákban is kárt tegyen.

65 Ily módon a Spanyol Királyság a vitatott engedély kiadásának tényével nem teljesítette az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjából eredő azon kötelezettségét, hogy megelőzze a vidra számára negatív következményeket, és e faj egyedei szándékos befogásának kockázatát idézte elő.

66 A spanyol kormány ezzel szemben azt állítja, hogy a vitatott engedélyt a róka, és nem a vidra vadászata céljából adták ki. Elismeri, hogy a vidrának az érintett területen történő előfordulása esetén ez közvetett hatással járhat e fajra, ez az előfordulás azonban nem nyert bizonyítást.

67 Továbbá, a spanyol kormány azt állítja, hogy a hurokcsapda szelektív vadászati módszer, mind működési elvét tekintve, mert lehetővé teszi a befogott állat megölésének elkerülését, mind pedig a vitatott engedély alkalmazási feltételeinek, nevezetesen a hurokcsapdák napi ellenőrzése, a befogott és az engedélyben nem szereplő állatok szabadon engedése kötelezettségének, valamint a csapdák kirakásának pontos előírását tekintve.

– A Bíróság álláspontja

68 Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok természetes elterjedési területükön való szigorú védelmének érdekében, megtiltva az állatok befogásának és megölésének minden szándékos formáját.

69 A szándékosság e rendelkezésben előírt feltételét illetően a különböző nyelvi változatok olvasatából az derül ki, hogy a szándékosság egyaránt vonatkozik a védett állatfajok befogására és megölésére.

70 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti szándékos zavarásnak minősített olyan tényeket, mint a motorkerékpárok tengerparti közlekedése védett tengeri teknősök fészkeinek jelenlétére figyelmeztető táblák ellenére, valamint a vízibiciklik és csónakok jelenléte az érintett tengerpart övezet strandjain, és úgy határozott, hogy a tagállam nem teljesítette az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontjából eredő kötelezettségeit, mivel nem tett meg minden szükséges konkrét intézkedést, hogy elkerüljék egyrészt az érintett faj szándékos zavarását a szaporodási időszak alatt, másrészt pedig szaporodási területének károsítását, illetve elpusztítását (lásd a

C-103/00. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2002. január 30-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-1147. o.] 36. és 39. pontját, valamint Léger főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványának 57. pontját).

71 Ahhoz, hogy teljesüljön az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő feltétel, bizonyítani kell, hogy a tett elkövetőjének szándéka kiterjedt valamely védett állatfaj példányának befogására vagy megölésére, vagy legalábbis belenyugodott a befogás vagy megölés lehetőségébe.

72 Márpedig tény, hogy a vitatott engedély róka vadászatára vonatkozik. Következésképpen az engedély önmagában nem irányul a vidra befogásának engedélyezésére.

73 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a vidra előfordulását az érintett területen nem bizonyították alakszerűen, így azt sem bizonyították, hogy a spanyol hatóságok a róka vadászatára vonatkozó vitatott engedély kiadásakor tudatában voltak, hogy veszélyeztetik a vidrákat.

74 Meg kell tehát állapítani, hogy a jelen ítélet 71. pontjában meghatározott, valamely védett állatfaj egyedei befogásának vagy megölésének szándékosságára vonatkozó feltétel teljesüléséhez szükséges tényállási elemek fennállását a jelen ügyben nem bizonyították.

75 Ezért a Bizottság keresetét el kell utasítani.

A költségekről

76 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Spanyol Királyság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások